

Sygn. akt VI Gz 331/15

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Walus-Rzasa

Protokolant: st. asystent sędziego Karolina Sitek-Pelc

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2015r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku: (...) (...) – C., R. Sp. J. w A.

o wpis w KRS

na skutek zażalenia uczestnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie XII Wydziału Gospodarczego Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 19 października 2015r., sygn. akt R. XII Ns Rej. KRS (...);

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Rzeszowie oddalił wniosek uczestnika o zwolnienie od opłaty sądowej od apelacji z uwagi na niewykazanie podnoszonych we wniosku okoliczności (k. 52).

We wniesionym na powyższe orzeczenie zażaleniu uczestnik domagał się jego zmiany i zwolnienia go od opłaty sądowej od apelacji. Według skarżącego orzeczenie to jest niesprawiedliwe i bardzo krzywdzące. Podniósł, że nie mógł poczynić żadnych oszczędności na poczet kosztów sądowych, albowiem to nie on wytoczył powództwo i nie mógł przewidzieć wyniku sprawy, a tym samym konieczności wniesienia apelacji. Dodał, że przeciwko spółce toczą się liczne procesy i postępowania egzekucyjne.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na mocy art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005r., nr 167, poz. 1398, z późn. zm.) Sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie. Trafność rozstrzygnięcia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych jest uzależniona w pierwszej kolejności od zgromadzenia dokładnych informacji o aktualnej sytuacji finansowej wnioskodawcy. Instytucja zwolnienia strony od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w polskim systemie wymiaru sprawiedliwości nie jest regułą, stosowana jest w sytuacjach wyjątkowych. Opłaty uiszczane w związku z toczącymi się sprawami sądowymi są dochodem Skarbu Państwa. Zwolnienie z obowiązku ponoszenia opłat jest więc w rzeczywistości kredytowaniem - w tym przypadku - przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą.

Wniosek uczestnika o zwolnienie od opłaty sądowej od apelacji

w wysokości 40 zł opierał się przede wszystkim na twierdzeniach o likwidacji spółki i konieczności spłaty jej zobowiązań, o toczących się przeciwko spółce sprawach sądowych i egzekucyjnych. Wnioskodawca do wniosku nie przedłożył jednak żadnych dokumentów obrazujących podnoszone twierdzenia, nadto skarżący nie uczynił tego na etapie zażalenia. Twierdzenia to pozostały zatem gołosłowne.

W myśl natomiast art. 103 w/w ustawy podstawą zwolnienia od kosztów sądowych jest wykazanie braku dostatecznych środków na ich uiszczenie, czego zdaniem Sądu, skarżący w niniejszym postępowaniu nie uczynił. Korzyść ze zwolnienia od kosztów ma odnieść strona i to ona powinna w sposób sprawny i wszechstronny przedstawić argumenty na rzecz uwzględnienia wniosku. Nieudokumentowanie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych przez osobę prawną nie można, w świetle art. 103 w/w ustawy, uznać za brak formalny podlegający rygorowi z art. 130 k.p.c. Wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych jest pismem procesowym, powinien więc zawierać przedstawienie opisu kondycji finansowej wnioskodawcy wraz z dowodami na poparcie przytoczonych okoliczności (art. 126 § 1 pkt 3 k.p.c.). Należy podzielić stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w orzeczeniu z dnia 2 października 1998 r., III CZP 34/98, Prok. i Pr. 1999, nr 3, poz. 38, iż nieudokumentowanie (niewystarczające) udokumentowanie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych przez osobę prawną odnosi się do sfery dowodowej regulowanej przepisami o postępowaniu dowodowym (art. 227-234 k.p.c.), dlatego skutkiem zaniechania wnioskodawcy w tym zakresie jest oddalenie wniosku.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)